NUH DER, PEYGAMBER DEMEZ!.. NUH DER, PEYGAMBER DEMEZ!.. NUH DER, PEYGAMBER DEMEZ!..

SENE: 1 SAYI: 23

5 NISAN 1950

NUHUN Gemisi

Çarşamba Günleri Çıkar ★ HEDİYESİ 10 KURUŞ ★ Siyasi Mizah Dergisi

Memleketin büyük evlâdı Nazım Hikmet kurtarılmalıdır

Bütün memleket ve dünya umumi efkârı bazı avukatların, ve doğrudan doğruya kendisini muhakeme eden hey'ete dahil olan eski bir hakimin yazılarından Nazım Hikmetin on üç yıldır tamamile haksız yere ve adalet hatası yüzünden zindanlarda çürütüldüğünü öğrenmiştir. Bu hususta yerli basında yazılar yazıldığı gibi hür dünya vicdanından da bir çok protesto sesleri yükseldi.

Avrupanın bir çok yerlerinde insan hakları ve hürriyetleri için savaşan ileri aydınlar bizim devlet başkanına, B. M. M. ne, Millî Savunma ve Adalet Bakanlıklarına mektup göndererek yalnız Türkiyenin değil bütün insanlığın büyük şairi Nazıma, haksız yere elinden alınan hürriyetinin geri verilmesini istediler.

Dünya ve memleket içindeki bu hareketlere kaytsız kalamıyan hükûmet nihayet af kanununu Meclise sevk etti. Bu kanunun acıklı hikâyesini ve nasıl bir feci sonuca erdiğini herkes biliyor.

Nazım Hikmet; on üç yıldır kendisine reva görülen haksız işkenceden sonra, tarihte eşine rastlanmamış bir blöfle aldatıldı. Gerçekte on üç yıl önce işlenmiş bir adalet hâtasını tâmir etmekten ibaret olan bu işe çok geniş bir af tasarısı hali verdirildikten sonra bunu da kendi ellerile yırtıp attılar. Şimdiye kadar C. H. P. vaidlerinin daima boşa çıktığı bilinmekle beraber, bütün dünyada âkisler yapmış olan ve Türk adaletini gölgelendiren böyle bir hâdisede hükûmetin hafiflik edebileceğine ihtimal verilmediği için her kes af kanunun çıkacağına inanmıştı, İnanılmaz netice bütün memlekette derin bir hayal kırıklığına sebeb oldu.

Gazetelerden öğrendiğimize göre «Nazım Hikmet» on üç yıldır zindan köşelerinde çektiği çileden sonra bu son korkunç haksızlığı protesto etmek için açlık grevi yapmıya karar vermiştir.

Nazım Hikmetin kendi kendini tanıtmak; uğradığı haksızlıklara karşı kendisini müdafaa etmek için bu şekilde hayatını tehlikeye koymıya mecbur kalışı, başda buna sebeb olan iktidar partisi olmak üzere; siyasi içtimai kanaatleri ne olursa olsun bütün Türk aydınları için yüzkızartıcı bir hâdisedir.

Nazım Hikmet hayatını Türk halkının ve bütün insanlığın insanca ve hür yaşama dâvası uğruna vakfeden örnek bir idealisttir. Şöhretin en yüksek zirvesinde iken bunun kendisine kazandırabileceği bütün imkânları çiğneyerek en zalim işkenceleri göze alan «Nazım Hikmet» i hürriyetine kavuşturmak, ona karşı on üç yıl önce işlenen haksızlığı tâmir etmek üzere harekete geçmek, başta bütün aydınlar olmaküzere hepimiz için kaçınılmaz bir vazifedir.

İtiraf etmek lâzımdır ki milletin ve aydınların bu husustaki isteklerini ifadelendirmekte ve teşebbüse geçmekte geç bile kalmış bulunuyoruz. Bunun için: Bütün san'at sevenler; bütün hukukçular; bütün yüksek tahsil hoca ve talebeleri, bütün siyasi ve siyasi olmayan teşekküller; bütün gençlik, dernekleri, bütün meslek teşekkülleri ve sendikalar Devlet Reisine; Büyük Millet Meclisi Başkanlığına Başbakana Adalet ve Millî Savunma Bakanlarına hitaben

(Devamı 3 üncüde)

Türk Köylüsü dolap beygiri değil

31 Mart 1950 sayılı Hürriyet gazetesi yazıyor:

«Başı boş gezenlerin bir kısmının İstanbulun yerlisi olmadığı, iş bulmak üzere Anadolunun muhtelif vilâyetlerinden gelmiş kimseler olduğu tesbit edilmiştir. Belediye bunları polisin yardımiyle toplayarak ait olduğu memleketlere göndermeğe karar vermiştir. Bu şekilde tesbit edilmiş yüzlerce kimse belediye hesabına memleketlerine gönderilmeğe başlanmıştır.

Bundan başka bu gibi serserilerin barındıkları Tophanedeki hamamlarla, Galatadaki bazı sabahcı kahveler de bizzat Vali ve Belediye Reisi tarafından kontrol edilmeğe başlanmıştır.»

Gazetenin haber verdiğine göre bu gibi «serserilerle», «mücadele» edilecekmiş!.. Bahis konusu olan bu «serserilerin» bir ismi «memleketin efendisidir!» Neyse, bir mücadele hedefi bulundu, demektir. «Memleketin efendisi» ile «mücadele» edilecektir, bunda da şaşılacak bir şey yok, belediyenin fedakârlığını takdir buyurun, karaborsacıları, filân değil, yurdunda açıktan ölmemek için şehre göç eden köylüyü, «polisin yardımı ile birer birer» sürecek.. Neden sürmesin, kanun yaptık, köylü çoğunluğunu topraksız bıraktık, Marşal plânına teslim olduk, ırgatlaşan köylünün ekmeğini ağalar, beyler hesabına çalışan makinalara değiştik, ırgatlar bu sefer şehirlere göç edince, serbest ithalât rejimi ile sarsılan, iflâs yolunu tutan yerli sanayimizde bunlara iş veremedik, değil yeni göç eden köylüye, bir kaç nesillik işçi çocukları bile açıkta...

Şu halde ne kalıyor yapılacak? Köylüye, memleketin efendisine «serseri» deyip, onu polis zoru ile memleketine göndermek... Hiç olmazsa bunlar gözlerimizden ırak olsun, değil mi beyler?..

. . . .

Bu korkunç çıkmaza karşı yükselen bir tek ses, yazılan bir tek satır yok. Siyaset adamları susuyor, partiler susuyor, «Aydınlar» susuyor, âlimler susuyor, susuyor oğlu susuyor. Fakat «Sesi kaybolan bu şehirlerin» aldandığı bir nokta var, Türk köylüsü bu çıkmaz dairenin içinde ölünceye kadar dönecek bir dolap beygiri değil.

Aman Barlas ne yapıyorsun

Devlet Bakanı Cemil Sait Barlas öyle bir pot kırdı ki tamir kabul etmez: Gaziantepte Devletçiliği sonuna kadar müdafaa edeceğini söylemiş sayın bakan.

Aman Yarabbi! Marşal plânı idaresi ile sıkı fıkı olan bir Bakan böyle lâf lar etsin. Anlaşılıyor ki Barlas canından bezmiş artık, bir daha mebus çıkmağa niyeti yok...

Zavallı Cemil Sait Barlas,, tok sözlü, iyi adamdı...

ATATÜRK'ün Kabri, türbe değildir !.

1/4/1950 tarihli Ulus gazetesi yazıyor:

«Tekke ve zaviyelerin seddine dair olan kanunda yapılan değişiklik üzerine yurdumuzda mevcut tarihî kıymeti haiz türbeleri tesbite Millî Eğitim Bakanlığınca devam edilmektedir.

Bakanlık ilk olarak aşağıdaki 20 türbenin halkın ziyaretine açılmasına karar vermiştir. Atatürk muvakkat kabri, Hacıbayram türbesi, Söğüt'te Ertuğrul Gazi türbesi, Göynükte Ak Şemseddin türbesi, vs...»

Demek, Millî Eğitim Bakanlığına göre Atatürkün kabri bir türbedir.

Söylenecek söz yok, tarihle bu kadar alay etmek hiç bir memlekette görülmüş şey değil. Demek ki türbeleri kapatan Atatürkün mezarı türbe oluverdi öyle mi?... Yazıklar olsun!..

C. H. P. — Amanın dostlar bana baskı yapıyor!..

Kolay gelsin erenler!..

Ruhanî kalkınma yolunda

Önce mübeşşirler yol gösterdi, Rumen faşistlerinin taze ilhamı ile memlekete dönen Hamdullah Suphi beyefendi bizi tenvir ettiler, bir akşam gazetesinde buyurdular ki: «Halkı oyalamak için din lâzım!»

Çok doğru, halkı oyalamak için din lâzımdı, onu oyalamak için kuvvetli sebepler yok değil... Partiler irtica yarışına giriştiler, mademki halkı «oyalamak» gerekiyordu, bir oyalama yarışıdır başladı. Ondan sonra - sı, yobazlara tâviz üstüne tâviz, İlâhiyat Fakültesi mi istersiniz, din dersleri mi, türbeler mi, müftülükler mi?.. Bu «ruhaniyet» kalkınması ile bir arada memleketin iktisadî çöküşü baş döndürücü

bir hız aldı. Sempatik valimiz kayyumlara çay ziyafeti çekerken, öte yandan işsiz kalmış köylüyü polis mârifetiyle şehirden kovduruyor.

Yakışıklı Eğitim Bakanımız açılacak türbeleri ziyaret ederken, orta tedrisatın paralı olacağını müjdeliyor.

Becerikli Kızılayımız vatandaşlardan Eskişehir için para isterken, yardımı Diyanet İşleri reisinin eliyle yaptırıyor vs, vs, vs...

Bu çoşkunluk havası içinde erenler aşka geldi, gazetelerin haber verdiğine göre İstanbulda Sırrı «Yılmaz» efendi hazretlerinin evi basılmış, burada: Kurutulmuş veya mayi haline getirilmiş insan necasetleri, muhtelif şişelerde meçhul mayiler, (kim bilir ne mübarek şeylerdir). Arap harfleriyle yazılmış muskalar, bir kaç tane kadın külotu (Allah, Allah!» boy boy da kız resimleri...

Öte tarafdan Bilecikte İbrahim «Eşiyok» efendi hazretleri şeytana uyarak 17 yaşlarında Fatma Bakaroğlu ile Hatice Erdemin ırzına geçmiş, ayrıca mübarek emeller uğruna kendilerinden 25 lira almış...

TÜSTAV

İş bununla bitmiyor, her taraftan gelen haberlere göre erenler dini mübin uğruna göğüs germiş vaziyette, 60 yaşlarında bir imam 13 yaşlarında bir kızın ırzına geçmiş ve daha neler, tarikatlar, arapça vaazlar, Müslüman olan İngilizler, Vaşingtonda camiler... Köylü çocuklarını okutmak için cansiparâne çalışan genç eğitmenler taşlarla, sopalarla, bıçaklarla yaralanırken, Baltacıoğlu Şekspir yerine

Hâdislerin okutulmasına taraftar.

Bir tarafdan Mahmut Makal'ın kitabını toplatmak için uğraşanlar, öte tarafda «Hakka Doğru» dergisinin yayınladığı «Rüya tâbirnamesi» ne ilişmiyorlar. O mübarek kitapta bakın neler var:

«Tenasül âleti seğriyen kimse, izzet ve hürmet bulur, sevdiği adamla buluşur.»

«Dübürünün sağ yanı seğriyen aziz olur; sol yanı seğriyen rahat bulur...»

Sırrı Yılmaz efendi hazretlerile İbrahim Eşiyok efendi hazretlerinin hangi yanı seyirmekte bilemeyiz, aziz olduklarına göre daha ziyade sağ tarafları... İnsan necaseti, kadın donları, ırza tecavüz, dübürün sağ yanı, sol yanı, gazanız mübarek olsun erenler, Memleketin mâneviyatı emin ellerde... Anayasayı değiştirmenin zamanıdır. İnkılâpçılığın, lâikliğin ruhuna fatihâ!..

Demokratlar büyük imtihana hazırlanıyor

D .P. idare kurulu D.P. lıleri önümüzdeki seçim imtihanına hazırlamak üzere Ses tiyatrosunda sessiz bir imtihandan geçirmiştir.

Sitki Yırcalının başkanlığındaki imtihan heyeti partililere birer birer sual soruyor ve aldığı cevaplardan memnun gö'ünü -yordu:

— Oğlum sen söyle bakalım, partide ihtilâf çıkarsa ne yaparsın?

— Celâl Bayara, yahut Köprülüye gizlice ihbar ederim.

— Aferin... Sen söyle bakalım gözlüklü.. İdare kurulunun verdiği kararları dinlemeyenleri nasıl susturursun?

— Kremlinin emellerine hizmet ediyorsunuz derim.

— Aferin... Siz söyleyin ihtiyar bey... Kimi tenkit edersiniz?

— Mahalle bekçisini, muhtarı; haydi haydi belediye başkanını, bilemediniz valiyi o kadar...

Siz söyleyin bakalım şişman bey: Bizim dâvamız ne dâvasıdır?

— Post dâvasıdır efendim.

— Bakın olmadı. Böyle şeyler alenen söylenmez. Dâvamız demokrasi ve hürriyet dâvasıdır, diyeceksiniz.

Sen söyle bakalım, briyantinli delikanlı... Parasız kalınca ne yaparsın?

— Çarparım efendim.

— Yok öyle değil. Yâni parti parasız kalınca ne yaparsın?

— C. H. P. parasız kalınca ne yapıyorsa onu yaparım ağabey?

— C. H. P. ne yapıyor?

—Piyango yapıyor, içki satışını arttırıyor, Amerikalılardan para alıyor...

— Bravo!.. Sen de olgunlaşmışsın, otur.

— Bir çift sözüm daha var ağabey, müsaade ederseniz?

— Buyur.

— Lâf aramızda efendi Ağabey; biz iktidara geçelim Amerikalılardan para sızdırmak işini siz bana bırakın. Bunlardan on misli para koparmazsam heriflerden, anam avradım olsun.

— Teşekkür ederiz. O-

(Devamı 4 de)

Yunanistan'a "Nasihat,,

31 mart sayılı Yeni İstanbul gazetesinin Yunanistan hususî muhabiri şunları bildiriyor:

«Amerika Yunan meseleleriyle o kadar yakından alâkadardır ki, Yunanistana nasihat vermek yalnız hakkı değil, fakat vazifesi de oluyor.»

O kadar yakından alâkadar olunca elbette ki nasihat edecektir, hakkı ne demek, vazifesi ne demek, mecburdur bunu yapmağa efendim, mukaddes ödevidir nasihat etmek, demokrasiyi nerden bilecek Yunanistan, demokrasi Ford tarafından icad edilmiş bir maldır ki, patenti Amerikada...

Nuh çarpıyor: 4d

Marşalcı sosyalist hâlâ saçmalıyor!..

«Nuh Dede» nin sillesine dayanamayıp sersemleyen Kadı Müstecabi bir hafta kadar kafata çekildikten sonra yazı piyasasında yeniden göründü. Hemde nasıl? Birden ipini koparmış bir mahlûk gibi hırlayıp soluyarak; gözleri yuvalarından fırlamış, ağzı köpük saçarak, ana avrat iman söverek...

Halkı yalan yanlış ahret masalları ile kandırıp peşine takmak isteyen bir yobaz nasıl foyasını meydana çıkaranlara saldırırsa, Kadı Müstecabi de, maskesini düşüren «Nuh» a da kuyruğuna basılmış, önünden lokması alınmışların öfkesile hamle ediyor. İçinde gerçekten gayri ne ararsan bulunan gazetesindeki iki sütûn; küfür folkoru üzerinde araştırma yapanlar için çok verimli bir kaynaktır. Yalnız «Nuh» a verilecek cevap bulamadığı için gözleri dönen Marşalci Sosyalizm softası bilir ki «Nuh bu çeşit gürültülere papuç bırakacak doğruyu söylemek sahte peygamberleri teşhir etmek için çirkefe taş atmaktan çekinecek yarı aydınlardan değildir...

Türkiyeyi tam bir müstemleke hâline getirmekten başka bir niyeti olmıyan; yabancı sermayesine şakşakçılık eden bu kerameti kendinden menkul üfürükçü Babanın bütün iğrenç küfürlerine ve iftiralarına vereceğimiz tek cevap şudur: Kem söz; kalp akça sahibinindir.

Yalnız bizim tek cevap sözümüzü görüp te sakın sevinmesin müstecabi cenapları, Hemen tekrar edelim ki tasını tarağını ,borusunu, şakşağını toplayarak yazı piyasasından çekileceği güne kadar yakasını bırakacak değiliz!

Bu türedinin samimiyetine; sosyalistliğine ve kendisinden ve gölgesinden başka kim inanır ki bu kadar üstüne düşüyorsunuz diyenler olabilir. Fakat biz bu memlekette meydanı boş bulan nice post düşkünlerinin sahte kılavuzların ve demogogların, nemelâzımcılık yüzünden şımarıp yemedikleri herze bırakmadıklarını çok gördüğümüz için Molla Müstecabi cübbesini toplayıp küşeyi vahdete çekilinceye kadar ensesinde boza pişireceğiz.

Bu vesile ile Marşalcı Soysalistin son bir yalanını daha meydana vuralım:

Gerçekleri; acemi bir softa beceriksizliği ile değiştirecek yutturmaya çalışan gerçekçi (!) «Gercek» inin son sayısında Hindistandan bahsederken:

«Hindistan İngiliz Emperyalizminden yakasını kurtardı. Bağımsız bir Cumhuriyet oldu. Bugün de ;islahatçı usullerle sosyalist istihsal sistemine geçişin güzergâhını hazırlamağa çalışıyor» diyor.

Bir kere Hindistan İngiliz emperyalizminden yakasını kurtarmadı. Hind hâkim sınıfı İngiliz emperyalistleri ile uyuştu ve halkın istiklâl savaşını zâhiri bir «istiklâl» e sattı, Bugün Hindistan İngiliz İmparatorluk camiası dahilinde sadece bir dominyonlardan biri.

Sonra Hindistan bugün iktisadi bir kalkınma ile uğraşacak halde değildir... Henüz kabile ve din ihtilâflarını halledememiştir Pencab ve Keşmir dâvaları birinci plândadır... Bundan başka sosyalist (bir nevi sosyalist) Nehru cenapları da ileri işçi ,köylü sendika ve talebe hareketlerini İngiliz idaresine rahmet okutacak kanlı bir şekilde bastırmıştır, Molla «Islâhatçı sosyaizm» in bu gelişmesine hayran olduğuna bakılırsa aynı faşistce hareketleri Türkiyede tekrarlamak niyetinde...

Dahası var: Atatürkün dediği gibi «İktisatsız istiklâl olmaz» Halbuki Hint ticareti «İstiklâl» denberi İngiliz ve Amerikan tekelleri ile el ele vermişler ve Hint halkını eskisinden fazla istismar etmeğe koyulmuşlardır... Kadı müstecabinin bahsettiği sosyalizm yalnız kanaatte kalmıştır. Bakın sermayesinin büyük bir kısmını Hindistanı sömürerek temin etmiş olan meşhur İngiliz kimya tekeli I.C.I 1947 temmuz raporunda ne diyor:

«Hükûmetin yabancı sermayeye karşı her hangi bir tedbir olmayacağına ve devletçiliği de ileri götürmiyeceğine kat'iyen eminiz.»

Hâdiseler I. C. I, nin görüşünü teyid etmiştir. Kongre evvelce ana sanayiin devletleştirilmesine ve sanayideki yabancı sermayesinin tasviyesine ka

(Devamı 4 de)

İt ürür kervan yürür...

Aciz içinde olan her insanın yalana, iftiraya ve küfre sapmasını tabii görür müsünüz? Muhakkak ki değil. Böylelerinin terbiye, ahlâk ve kültür noksanlığı gibi daha bir takım hasletleri de kendisinde mezcetmiş olması lâzım.

İşte size bir misal, ciddiyetile dahi kendine güldüren, Kısakürek ayarı bir zat: Esat Adil efendi!

Bilgisizliği bugüne kadar Nuhun Gemisinin mizahi yazılarına konu oldu; fakat bundan sonra, bu terbiye kıtlığı ile, isminden dahi bahsetmek güç olsa gerek...

Esasen hakkında uzun söze de lüzum yok: İt ürür, kervan yürür...

N. Üstemir

TUSTAV

SAYIN MİSTER SMİTH

Nuhun Gemisi Arama Heyeti Başkanı

Nuhun gemisini aramak için yeniden memleketimize geleceğinizi gazetelerde okuduk. Çok sevindik. Demek bu yaz da Türk halkını bol bol güldürecek, eğlendireceksiniz. Artık yaz aylarında, bize iş yok demektir. Doğrusunu isterseniz mister Smith, güldürme bahsinde sizlerin yerini dolduramamıştık zaten...

Geçen yaz sonunda buradan gittiğiniz zaman bir hayli mahzun olan Türk halkını haddimize bakmadan şu nâçiz ceride ile eğlendirmeye çalıştık, fakat tekrar ediyoruz, sizler kadar güldüremedik milleti

Onun için sayın Mister Smith, inanın bize buralarda havalar ısındı. Seçimpatırdılarından kafası şişecek olan millete bir eğlence lâzım. Biran evvel yola çıkın, sizleri dört gözle bekliyoruz.

Hem bu sefer Nuhun gemisinin tekemmül etmiş dosyalariyle beraber Ankara caddesinde elinizle koymuş gibi bulacaksınız. Yalnız bu gemi aradığınız gemiye benzemezse kabahat bizde değil...

Haftanın Balonları

Cumhuriyet — Celâl Bayar bir günde üç nutuk verdi...
Nuh — Dayan, başarırsın...
Cumhuriyet — Recep Peker vefat etti.
Nuh — Ne kendi etti rahat, ne halka verdi huzur...
Cumhuriyet — Kıyamet ne zaman kopacak?
Nuh — C. H. P. tekrar iktidar da kalırsa!..
Yeni Sabah—İnönü muhalefetin şiddet politikasını tenkit etti.
Nuh — . . . . . .
Yeni Sabah — Celâl Bayar iktidarın şiddet politikasını tenkit etti.
Nuh — Hem de nasıl-..
Yeni Sabah — Hikmet Bayur iktidarın ve D. P. nin şiddet politikasını tenkit etti.
Nuh — Allah hepinizi birbirinize bağışlasın.
Hürriyet — Blumun cenazesi dün kaldırıldı.
Nuh — Hazret çoktan ölmüştü, cenazesi geç kalmış!

SES TİYATROSUNDA
Bütün D. P. rüesasının iştirakiyle
UYUTULAN DEMOKRASİ
Ayrıca meşhur akrobatlarımızdan Celâl ve Fuat yapışık kardeşlerin iştirakile akla durgunluk veren numaralar,
Neş'e, kahkaha ve gözyaşları....

Kim - kime benzermiş

Biz — Bize benzeriz
Celâl Bayar—İsmet İnönüye,
Şemsettin Günaltay — Şemsettin Yeşile
Şemsettin Sirer — Fuat Köprülüye,
Hamdullah Suphi — Athenagorasa,
Ahmed Emin — Mister Dorra
Peyami Safa — Cingöz Recaiye,
Yusuf Ziya — Orhan Seyfiye (tersi de olabilir).
Falih Rıfkı — Bize söz düşmez, benzeten benzetmiş.
Esat Adil—Necip Fazıla

İstanbul İlinden Tebliğ edilmiştir:

Hükûmeti, idare makinası bütün propaganda vasıtalarını velhasıl her şeyi elinde bulunduran Halk Partisine seçimde rey vermeyen vatandaşların aklından şüphe edilerek berai müayene Bakırköy hastahanesine sevk olunacaklarını ilân ederim.

Ordinaryüs Profesör, Vali ve Belediye Başbanı v.s.
Fahrettin Kerim Gökay

NAZIM HİKMET

(Baştarafı 1 incide)

gönderecekleri mektuplarla, gazetelerde devamlı şekilde yazılacak makalelerle, konferanslar ve broşürlerle Nazım Hikmetin kendisini öldürmesine mâni olmak ve bir an evvel hürriyetine kavuşmasının temin etmek için çalışmalıdır.

Nazım Hikmet bütün dünyada bugün yaşıyan bir kaç büyük şairden biridir. Avrupada onun adı etrafında, konferanslar verilir; kitaplar yazılır; kurtuluşu için mitingler yapılırken bizim kendi büyük şairimizin zından köşelerinde ezilmesine seyirci kalmamız Türk aydınları için ebediyen silinmeyecek bir leke olur.

Türk aydını tarihin kendisine yüklediği bu vazifeyi başaracaktır, buna eminiz!

Mister Russel Dorr'un yeni buyrukları

Bizimkilerin papucu dama atıldı? - Bu taş kime?- Holivud milyarderlerini korumak için - Acaba Amerikadan köylü de getirecekmiyiz?

Siyasî Partilerin liderleri çanta elde, şehir şehir, sokak sokak dolaşıp seçim 'nutukları' çekerken, Amerikan menfaatlerinin memleketimizdeki baş temsilcisi Mister Russel Dor da Marşal Plânı için propaganda konuşmaları fırsatını kaçırmamaktadır.

Bizimkilerin Papucu dama mı atıldı?

Bay Dorr sadece propaganda ile kalsa iyi daha da ileri giderek Türk hükûmetinin bir üyesi gibi konuşmakta, Türkiyenin iktisat ve ticaret politikasını tain eden en salâhiyetli bir makam gibi direktifler vermektedir. Fakat kendisini fazla benimsememizi arzu etmediğinden olacak, bazı toplantılar doğrudan doğruya Amerikalılara ait yerlerde yapmaktadır. Meselâ geçen hafta balık ticareti ve çimento imalâtı ile uğraşan adamlarını İstan-

bul Amerikan konsolosluğuna çağırarak kendilerile orada konuşmuş bu işler hakkında direktifler vermiştir.

Yakın zamana kadar bu çeşit işleri bizim Ticaret, ekonomi Bakanları filân yapardı.

Acaba bu işleri bu bayların beceremediklerini gördüğünden mi bay Dorr kendisi doğrudan doğruya piyasa ile temasa başladı?

Büyük bir müjde

Mister Dorr 1 Nisan günü topladığı bir basın konferansında, gazetecilere iki gün sonra, (yani ayın 3 ünde) Marşal plânının ikinci yıl dönümünükutlayacağımızı müjdelermiş! Yalnız bu mutlu günü haber veren ekonomi diktatörü şimdiye kadar Marşal plânının Türkiyedeki tatbikatından pek memnun görünmiyor ve henüz «istenilen neticeler alınamamıştır.» diyor. Ve bu arada plânın başarıya ermesi için «daha çok gayret sarfetmek gerektiğini de betirtiyor.

Bu taş kime?

Marşal Plânının Türkiye idarecisi acaba kimlerden bekliyor bu gayreti bizim hükûmetten mi? Eğer buböyleyse büyük haksızlık ediyor doğrusu... Hani yer yüzünde veya «Amerikan hayat sahasına dahil olan memleketler içinde Amerikanın isteklerine bizim hükûmet kadar canla başla hizmet eden olmamıştır. Hatta şu resmen Amerikan askeri işgalindeki Yunanistanda bile; daha bir kaç gün önce Yunanlılar. Amerikanın hoşuna gitmeyen bir seçim yaptılar ve Amerikanın sadık hizmetkârı Çaldaris'i iktidardan uzaklaştırdılar. Halbuki biz, yeni seçimlerden sonra bütün devlet teşkilâtımızı da temelinden değiştirecek Amerikan modeline uydurmağa çalışıyoruz.

Ekonomik sahada..

Bay Dorr'un ilgilendiği ekonomik sahaya gelince burada Amerikan menfaatlerine hizmet hususunda çok esaslı işler yapılmıştır: İdhalât serbestisi artırılmış, bazı maddeler de gümrük resmi azaltılmış Amerikan mallarının piyasayı istilâ etmeleri için her tedbir alınmıştır.

Holivud milyarderlerini korumak için

Hattâ daha geçenlerde Amerika filimlerinin da-

ha çok girebilmesini. temin maksadile bunlardan alınan yüzde yetmiş beş vergi yüzde elliye indirilmiş, Türk filmlerinin vergisi de yüzde yirmi beşten yüzde elliye çıkarılmıştır, Böylece Amerikan film sanayii biraz kımıldamaya başlıyan yerli filmciliğin rekabetine karşı korunmuştur.

Patavatsızca bir sual

Bir gazeteci Mister Dorr'a şöyle bir sual sormuş: «Marşal plânı sona erdiği zaman: ümid edilen neticeler elde edilemezse, plânın temdidi düşünülebilir mi?

Bu gazeteci daha geçenlerde tank fabrikatörü al bay, Mak Kormik'in böyle bir sual üzerine, meş -

(Devamı 4 de)

MEKTUP Nuh Dede Eliyle Dokumacı Ahmede

Ahmed Usta Kardaş;

Hani dünyanın sonu geleceedi, ne oldu? «Dediğimiz doğru çıkmazsa bizi ipe çekin» dedilerdi şıhlar, Suriyeye kaçmışlar, arada bul, bulabilirsen... Aslı yokmuş dediklerinin, ne olduysa Hacı Farfaraya oldu, bu lâf çıkamasaydı cebinde parası yokkana baklava yimezdi. Şimdi bi şıh daha geldi, namaz kılarkana üç camide birden görükürmüş, oruç tuta tuta ermiş, erenlere karışmış... Oruç tutmakla erenlere karışsa insanoğlu, memleket tüm erenlere karışırdı bu kış... Emme genelevdeki avratlar bile bu yeni şıha dadanmışlar, muskasına 10 lira alıyormuş, ne gıymatı var 10 liranın, kıravdan vazgeçirmiş avratları, tevekkül idceniz demiş, heç çare yok demiş, her şey alnınızda yazılı, emme bi muskaya cennet kapısını açıyomuş şıh, her şeyin bi yolu varmış...

Şıh, -affedersin- avratların çılbak arkasına sülüs yazı yazıyomuş erkân ile. Mürekkebi yedi merkep sidiği ilen çivit boyasındanmış, fırçası da dişi domuz tüyünden... Alnınızdaki yazıyı sildim, arkadakini ay da bir yenileceeniz dermiş şıh hazretleri... İyi vallaha, karılarını şiha gönderen dümbükler var. «Tohtura avradın arhasını göstertiyonuz da, mübarek bi iş uğruna neden kendini esirgiyonuz» diyomuş şıh hazretleri... Senemin böyle bi haltettiğini duysam, kulağına dinamit sokar fitili yakarım alimallah, o şıh yok mu, Seneme göz değedirecek şıha bilirim yapacağımı kafam kızmasın bi kelle...

Emme Senem böyle şakaya gelmez. Bana varmadan önce Böğütlen köyünün imamını moğulla bağırta bağırta dövmüştü, şıh mıh dinlemez.

Avcı kahvasında anlattılar, C. H. P. nin kitapta yeri var, reyinizi ona verecceniz, deyi kelâm edenler varmış... Başkaları geliyomuş, D. P. nin kitapta yeri var, reyinizi ona vireceeniz deyi lâf ediyolarmış... Her şey kitapta... Muhiddini Arabi söylemiş... Bana bişet viren oldu mu? Olmadı, ben be kimseye bişet virmem arkadaş...

Selâm ustacım...

Veli Yılmaz

Demokratlar büyük imtihana hazırlanıyor

(Baş tarafı 2 de)

tur... Siz, söyler misiniz. Halkın oyunu kazanmak için ne yaparsınız?

— Herkesin nabzına göre şerbet veririm.

— Aferin... başka?

— Uzun ve içinden çıkılmaz nutuklar söylerim.

— Başka?

— Herkese çatarım, ama yine de çatmam.

— Başka?

— Bol bol demokrasiden, baskıdan bahsederim.

— Başka?

— Gazetecileri her fırsatta methederim.

—Çok güzel arkadaş herkes senin gibi olsa bir bir imtihanı verdik gitti.. Sen arkadaş, işçiye benziyorsun, kalk bakalım. Demokrat Parti işçiler için ne yapacak?

— Şeyy... Efendim...

— Bilmiyormusun?

— Affedersiniz, bilmiyorum efendim.

— Çok yazık, sen imtihanı kazanamazsın!

Bilen var mı?

Salonda çıt çıkmaz.

— Peki iktisadi politikamızı da mı bilmiyorsunuz?

Salonda çıt çıkmaz. Sıtkı Yırcalı müteessirdir. İdare kurulu âzalarına bakar. Celâl Bayar sıvışmıştır.

Bu sırada şişman biri kalkar.

— Efendim ben biliyorum. Her şey serbest olacak, patronlar istedikleri gibi ücret verecekler. Vergileri işçiler ödiyecek.

Salonun köşesinden biri kalkar:

— Partimiz işçiye grev hakkını tanıyacak. Salonda herkes kalkıp bağırıyordu.

— Grev hakkı tanınmıyacak.

— Müteahhitler çok para kazanacak.

— Bankalar istediğini vuracak.

— Geçekondular yıkılmayacak.

— Yıkılacak.

— Hariçten mal gelmiyecek.

— Hariçten mal gelecek.

— Kiralar artacak.

— Artmayacak.

Derken Celâl Bayar hemen salona girerek müdahele etti.

— Durun arkadaşlar. İçinize giren bazı ajanlar aramızda ihtilâf ve gürültü çıkarmak istiyorlar.

Bu sırada herkes önüne bakıyordu. Bayar devam etti:.

— Halbuki bizim iktisadî politikamız açıktır. Bunda gürültü edecek ne var? Yövmiyeleri yükseltecek patronlara büyük kazançlar sağlıyacağız. Hem vergileri indireceğiz hem de memur maaşlarını arttıracağız. Gecekonduları yıktırmadan başkalarının arazisinden faydalanacağız. Hem kiraları yüksetlerek ev sahiplerini hem de olduğu yerde tutarak kiracıları memnun edeceğiz.

Salonda şiddetli alkışlar, barova, yaşa sesleri.

Celâl Bayar yerine oturduktan sonra Sıktı Yircalı suallerine devam etti:

— Siz kalkarmısınız başı çıplak bey.. Biz Halk Partisile nerede berabeiz?

— Mecliste efendim.

— Bilemediniz, oturun. Siz söyleyin, bıyıklı bey..

— Komisyonlaıda efendim.

— Siz de bilemediniz, oturun.. Kim biliyor?

Yüzlerce parmak kalktı.

Başkan sira ile hepsine sordu:

— Nerede beraberiz,

— Sarayda efendim,

— Oturunuz.

Kulüpte efendim.

Meseleyi bir az daha açıklamak istedi:

— Arkadaşlar, biz Halk Partisinin nesini tutarız?

Herkes birbirine garip garip baktı. Yine bilen çıkmadı Büsbütün kızan başkan yerinden fıladı.

— Yazıklar olsun size, biz Halk Partisinin dış politikasını tutarız. Dış politikada beraberiz. Hiç aklınıza gelmedi mi? Yazıklar olsun.

Herkes utancından önüne bakıyordu. Bu sırada havayı müsait bulan Bayar tekrar kürsüye geldi; sert bir sesle:

— Toplantı bitmiştir giderken reylerinizi yeni idare heyetine bırakırsınız.

Gazetemizi bayilerde bulmakta güçlük çekiyor sanız ABONE OLUNUZ!

Eski sayıları idarehanemizden, posta pulu mukabili temin edebilirsiniz.

Sahibi ve bu nüshada yazı işlerini fiilen idare eden:

NAHİT ÜSTEMİR

İdare Yeri:
Ankara Cad. No: 37, kat: 3

Mektup Adresi:
Posta kutusu 12, Tophane,
ISTANBUL

ABONE ŞARTLARI:
Seneliği: 480 Krş
Altı aylığı: 240 Krş

Dizgi: Anıl Matbaası

Baskı: Dobra Matbaası

Nuh Çarpıyor

(Baştarafı 2 inci de)

rar verdiği halde bu karar sosyalist Nehru hükûmeti tarafından tatbik edilmemiştir.

Bizzat Nehru 1948 şubatında parlamentoda verdiği bir demeçte şunları söylemiştir:

«İktisadi bünyemizde ani bir değişiklik olmıyacaktır. Mevcut sanayii devletleştirilmiyecektir...»

Ajans haberlerine göre Hindistanda mevcut sanayiin devletleştirilmesi asgari on sene için hükûmetin sinai ve iktisadi plânından çıkarılmış bulunuyor...

Devletleştirilmesiz sosyalizm ne ve buyurulur? Buna sosyalizm demek için ancak müstecabı gibi sosyalist olmak lâzım...

Dahası var: Hind hükûmeti Hindistanda artan hayat pahalılığına karşı dahi tedbir almaktan âcizdir... Buna mukabil son senelerde sermayedarların kârları alabildiğine artmıştır...

Yalnız şunu da unutmamak lâzımdır ki, bugünkü Hint hükûmetinin kara borsacıları koruyan siyasetini sosyalizm addedenler yalnız bizde yoktur... Meşhur Hind milyarderi Tata nın uşağı; resmi Hind sosyalist partisi lideri Mi P. Masani de kadı Müstecabının fikrindedir. Hind hükûmetinin ileri unsurlara karşı giriştiği şiddet hareketinde hükûmeti destekliyen ve ona yardım eden bu sosyalist partisinin lideri bu irtica hareketlerini «Demokratik sosyalizme bir geçiş... totaliterliği red... Devlet veya şahsi sermaye için müsavi bir fırsat» olarak vasıflandırmıştır. Netekim Kadımız da Hindistandaki gelişmelere «sosyalist sisteme geçişin güzergâhını hazırlıyor», diyor. Garib bir benzerlik...

Amerikan sermayesine gelince; Çin pazarını elden kaçıran Amerikan sermayesi bugün bütün kuvvetile Hindistana saldırmış bulunuyor. Son aylarda bir çok garantiler alarak Hindistana on milyonluk bir kredi açtı. Hindisdan Amerikanın dördüncü nokta plânında en büyük yeri işgal ediyor.

Şurasıda tuhaftır ki İngiliz emperyalizminin ve Hind irticaının temeli addedilen Hint prensleri bizim kadının islâhatcı sosyalist hükûmeti tarafından resmen tanınmaktadır...

Son bir nokta daha: Bugün İngiliz askerleri güya Hindistanı terketmişlerdir... Fakat gerek Pakistan ve gerekse Hindistan ordusunun bütün yüksek mevkileri İngiliz subaylarının elinde bulunuyor... Halen Hindistanta dominyon ordusunda üç yüz; Pakistan ordusunda da beş yüz kadar İngiliz subayı vardır... Kara; donanma; ve hava kuvvetlerinin tabiye terbiyesi İngilizlerin elindedir...

İşte islâhatçı usullerde sosyalist istihsal sistemine geçişin güzergâhı» işte kadının sosyalizmi işte onun Türkiye halkına vadettiği sosyalist Türkiye: Harici; iktisadi ve askeri istiklâli olmıyan bir Türkiye...

Yeter be Kadıoğlu bu milletin bir istiklâl savaşı vermiş olduğunu düşünde bir parça utan ve çek arabanı artık...

1955 de bir matematik dersi...

Mister Rusel Dorr'un yeni buyrukları

(Baş tarafı 3 de)

hur «sözde Türk dostu» milyonerin nasıl sinirlenerek kendilerine hakaret ettiğini unutmuş olacak.

Bay Dorr bu patavatsız suale karşı açıkça hiddet göstermemiş amma, bu haddini bilmez gazeteciye kimin karşısında olduğunu; bir Türk gazetecisinin, kendi çapında bir bir Amerikalıya sual soramayacağını anlatmak için: «Bu sualin başkasına sorulması lâzımdır. Ben cevap verecek durumda değilim. Yalnız bir Amerikan vatandaşı sıfatile şunu söyleyebilirim: Plânın uzatılması daha ziyade memleketlerin göstereceği muvaffakiyete bağlıdır....»

Mister Dorr'un yerden göğe kadar hakkı var! kendi ayarında bir «Amerikan vatandaşı» na bir yarım müstemleke gazetecisi böyle sualler sorabilir mi hiç!?

Ne duruyoruz?

Bay Dorr Türkiye için en mühim mes'elenin teknik eleman mes'elesi olduğunu söyledikten sonra Amerikadan gittikçe daha çok mütehassıs getirileceğini ve hattâ ziraat mütahassıslarının geldiklerini ve işe başladıklarını söylüyor ve bunların Türk çiftçisinin kalkınmasında büyük rolleri olacağını da sözlerine ekliyor.

Yalnız hatırladığımıza göre bizim memlekette bir çok ziraat teknisyen okulu bir de Ankara da en modern tesisata, nümune çiftliğine en yeni ziraat makinelerine sahip bir «Ziraat Enstitü» müz vardır... Buradan yetişenler «Yüksek Ziraat Mühendisi» unvanını kazanırlar. Peki bütün, bu küçük, orta, yüksek ziraat mütehassıslarını mostralık olsun diye mi yetiştiriyoruz? Bunlar Türk köylüsüne yeni ziraat usullerini öğretme işini beceremiyorlarsa ve bu yüzden Amerikan ziraat mütehassısları getirtmek gerekiyorsa, neden bütün bu ziraat okullarını, fakültelerini, enstitülerini kapatıp kapılarına birer «Kiralık Ev» levhası asmıyoruz?

Acaba Amerikadan köylü de getirecekmiyiz?

Mister Dorr Amerikanın Türkiye hakkındaki düşüncelerini açıklarken daha doğrusu emperyalist niyetlerini açığa vururken Türk çiftçisine pratik bilgiler vermeği: işi teoride bırakmayıp tarlaya kadar gitmek istiyoruz. diyor. Burada bilgi vermek Türk köylülerine kadar memleketin içine sokulmak için ileri sürülmüş bir bahanedir. Bir müddet sonra Marşal Plânı diktötörünün Türk köylüsünün çalışmasından ve bilgisinden memnun olmıyarak Türk köylüsüne modern ziraatte örnek olmak üzere Türkiyeye Amerikan köylüleri getirilerek köylere yerleştirileceğini ileri sürmesini bekliyebiliriz. Amma Mister Dorr cevaplarına şunu hatırlatmayı da faydalı buluyoruz: Türkiyenin her gün biraz daha bir Amerikan müstemlekesi haline girmesine göz yumanlar, hattâ, buna «Yalman» ve emsali gibi alkış tutanlar vardır. Amma Türk halkının büyük bir çoğunluğu Marşal Plânı ve Truman doktrini gibi tuzakların memleketi nasıl bir sefalete ve harp tehlikesine sürüklediğini anlamaya başlamıştır ve Türk milleti istiklâl uğrunda kelleyi koltuğa almasını bilen bir millettir.

İstanbul Teknik Üniversitesinden:

Üniversitemizde yüksek matematik profesörlüğü açıktır. Taliplerin aşağıdaki belgelerle beraber İdareye müracaatları:

1 — Kendini müdafaa edecek kadar silâh kullanmasını bildiğine dair bir belge.
2 — Silâh taşıma ruhsatnamesi,
3 — Vasiyetname.